

«رژاوا» در آزمونی دیگر

در پی توافقات پشت پرده ترامپ و اردوغان، و با اعلام خروج نیروهای نظامی آمریکایی از نقاط مرزی شمال شرق سوریه، تهدید ترکیه به حمله نظامی بمنظور نابودی منطقه خودگردان رژاوا، به واقعیت پیوست. اردوغان امروز چهارشنبه ۱۷ مهرماه اعلام کرد که «ارتش این کشور عملیات خود علیه نیروهای شبه‌نظامی کرد را در شمال شرق سوریه آغاز کرده است». رجب طیب اردوغان بی شرمانه نام هجوم ددمنشانه به منطقه رژاوا را عملیات «چشمه صلح» نام نهاده است. در عملیات اشغالگرانه چند شهر و روستا هدف حمله جنگنده‌های ترکیه و همین طور گلوله‌باران توپخانه‌ای قرار گرفته‌اند. بنابر این گزارش‌ها جنگنده‌های ترکیه اهدافی را از جمله در سرکانی و تل ابیض بمباران کرده‌اند. مناطق غیرنظامی نیز در حال بمباران هستند. در این یورش نیروهای ارتجاعی سوریه ای مورد حمایت ترکیه نیز شرکت دارند. اردوغان در واقع به یک نسل کشی از کردهای این منطقه دست یازیده است.

از مبارزین رژاوا مشتمل بر ساکنین آن منطقه از میلیتهای مختلف تنها در جریان مبارزه و شکست دادن داعش بیش از یازده هزار تن جانباختند و هزاران نفر زخمی شده و توده های مردم خسارات زیادی را متحمل شدند و صدها نفر از انقلابیون سراسر جهان برای کمک به مبارزین این منطقه و حفظ و گسترش دستاوردهای رژاوا، در این نبردها شرکت کردند. مبارزین رژاوا توانستند در منطقه ای پر آشوب و بشدت عقب مانده و سنتی، با سازماندهی کانتون ها و مجامع توده ای به دستاوردهای مهمی نظیر آزادی و برابری زنان، آزادی مذهب و بی مذهبی و برسمیت شناختن حقوق اقوام و ملیت های مختلف، دست یابند. تلاش مبارزین رژاوا برای پایان دادن به ساختارهای عشیره ای و مذهبی و مبارزه با سنت های عقب مانده در زمان حاضردر جغرافیایی با باساختار اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی و سنتی حاکم، دستاوردی بود که مورد پشتیبانی افکار عمومی آزادیخواه و مترقی جهان قرار گرفت. برغم ادعاهای عوامفریبانه اردوغان، هدف اصلی دولت ترکیه در درجه اول نابودی همین دستاوردها و محو تجربه اداره دموکراتیک جامعه رژاوا در همسایگی خود است. تجربه ای که از پشتیبانی افکار عمومی آزادیخواه جهان و ترکیه برخوردار بود. علاوه بر آن اردوغان برای جبران شکست سیاست های ارتجاعی خود در عرصه داخلی و خارجی که با افول موقعیت او در افکار عمومی ترکیه توأم بود، با حمله ددمنشانه به رژاوا، می خواهد حمایت احزاب ناسیونالیست ترک را جلب و موقعیت خود را تحکیم کند.

روشن است که انتقادات زیادی میتوان بر سیستم خودمدیریتی رژاوا مطرح کرد و سیاستهای اقتصادی، سیاسی و نیز همسویی با آمریکا و غیره را مورد نقد و کنکاش قرارداد. اما انتظار تحولات رادیکال و سوسیالیستی در زمان حاضر در منطقه ای که نه صنعتی به آن معنی وجود دارد و نه طبقه کارگری به آن مفهوم، انتظاری است بدور از واقعیت. جنبش خودمدیریتی رژاوا علی رغم ضعف ها و ناکامیهای تاریخی خود در چهارچوب مبارزه انقلابی در سراسر کردستان، از نقطه نظر تجربه و بعد تاریخی آن، یک جنبش رهائی با مضمون مترقی و دموکراتیک با تمامی ضعف هایش محسوب میشود. مسلم است تا وقتی که بطور قطع از این مسیر خارج نشده است، ضمن نقد کاستی ها و انحرافات آن باید از مبارزات و مقاومت آنها پشتیبانی کرد. بویژه در شرایط کنونی که با حمله ددمنشانه و اشغالگرانه دولت سرکوبگر ترکیه مواجه اند و موجودیت آنها از چندین جبهه تهدید میشود، نباید از کمک و حمایت آنها شانه خالی کرد.

رژاوا با آزمونی سخت مواجه است. سازمان اتحاد فدائیان کمونیست ضمن محکوم کردن حمله ددمنشانه رژیم ارتجاعی ترکیه به رژاوا، افکار عمومی جهان، بویژه مناطق مختلف کردستان را به حمایت از توده های زحمتکش مردم رژاوا فرامیخواند. حلفهای تحت ستم و استعمار منطقه از جمله کردستان حق دارند سرنوشت خود را حویشتن بدست گیرند.

سازمان

اتحاد فدائیان کمونیست 18 مهر 1398